

ת"פ 33608/05/23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד בשיר אלנבארי - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 33608-05-23 מדינת ישראל נ' אלנבארי
לפני כבוד השופט יריב בן דוד
המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד
הנאשם בשיר אלנבארי - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד נתי טרבלסי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבת רכב, בניגוד לסעיף 413ב בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בסמוך לשעה 02:00 בליל 3.5.23, גנב הנאשם רכב מסוג יונדאי (להלן: "**הרכב**") אשר חנה בבאר-שבע, בדרך פעולה לא ידועה. בהמשך היום בסמוך לשעה 22:43, ניסה הנאשם להעביר את הרכב הגנוב דרך מחסום "מיתר" לכיוון הרשות הפלסטינית אך נתפס על ידי המאבטחים במחסום.

תסקירי שירות המבחן

2. ביום 14.2.24 התקבל תסקיר שירות המבחן (להלן: "**התסקיר**").

על פי נתוני התסקיר, הנאשם רווק בן 23 המתגורר בפזורה הבדואית ליד שגב שלום. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ועובד פועל בחברת אינסטלציה בבאר-שבע.

הנאשם שלל צריכת סמים ואלכוהול.

אשר לנסיבות העבירה, הנאשם הכחיש ביצוע העבירה ומסר כי אך סייע לאדם פלוני לשנע את רכבו אל מחסום מיתר, לאחר שווידא מולו כי "**הכל תקין וחוקי**". גם לאחר ששירות המבחן הפנה את הנאשם להודאתו בבית-המשפט בכתב האישום המתוקן, שלל הנאשם הדברים על הסף.

שירות המבחן התרשם מגורמי סיכוי אצל הנאשם של היעדר עבר פלילי, יכולותיו הקוגניטיביות והמילוליות התקינות, התבטאויותיו הכנות הנוגעות למשפחתו, ושאיפותיו להינשא ולהקים משפחה. עוד צוין כי הנאשם גדל בבית נורמטיבי, לא חווה קשיים או חוסרים וסיים לימודיו עם תעודת בגרות.

מאידך, התרשם שירות המבחן מגורמי סיכון בדמות קשייו של הנאשם בבחינת דפוסיו, שלילת מעורבותו בביצוע העבירה, והיעדר נטילת האחריות בגין ביצועה.

עמוד 1

שירות המבחן נמנע ממתן המלצה שיקומית.

3. לאחר שב"כ הנאשם טען כי האמור בתסקיר הינו תוצאה של אי הבנה בין הנאשם לבין קצינת המבחן, בשל קושי בהבנת השפה העברית, התבקש שירות להגיש התייחסותו לסוגיה זאת.

4. במסגרת התייחסות שירות המבחן צוין כי עם בואו של הנאשם לשיחה עם קצינת המבחן הוא נשאל אם קיים אצלו קושי בהבנת השפה העברית והוא שלל זאת על הסף. נמסר כי הפגישה עם הנאשם בשירות המבחן ארכה כשעה, במהלכה שיתף הנאשם את השירות באשר לחייו ולמעורבותו בעבירה המיוחסת לו "ולא עלה ספק, ולו הקטן ביותר, בדבר הבנתו של באשיר את דברינו בשפה העברית..."

טיעונים לעונש

5. בדיון שנערך ביום 31.3.24, הגישה ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב (ת/1).

6. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם: הגנה על קניינו של הפרט, על פרטיותו ועל תחושת הביטחון האישית וביטחון הציבור. לשיטת ב"כ המאשימה, הפגיעה בערכים אלו היא פגיעה במידה שאיננה מבוטלת, תוך מתן דגש על ניסיונו של הנאשם להעביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה ב"כ המאשימה לצורך במתן משקל לשיקול הרתעת הרבים בשל סוג העבירה בה הורשע הנאשם, ולתוכן התסקיר שהתקבל ממנו עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירה.

נוכח האמור, עתרה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו, ולהשית עליו רכיבי ענישה נלווים - מאסר מותנה מרתיע, פסילת רישיון נהיגה, קנס ופיצוי למתלונן.

7. לטענת ב"כ הנאשם מקורה של אי הודאת הנאשם במעשים בפני שירות המבחן הוא בטעות שכן אילולא הודאה כאמור, הנאשם היה כופר בבית-המשפט, ולא מודה במסגרת של הסדר טיעון, כפי שעשה. ב"כ הנאשם טען כי שגה שירות המבחן עת שלא ראה מקום לזמן את הנאשם לשיח חוזר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר סיים 12 שנות לימוד, מגיע ממשפחה נורמטיבית, ועובד בעבודה מסודרת.

עוד נטען כי הנאשם הודה במיוחס לו, וכי הרכב הוחזר לבעליו. נוכח אלו נטען כי יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירת גניבה יחידה אשר בוצעה ללא תחכום או התארגנות עבריינית, ומשכך פסיקת המאשימה המחמירה לא מתאימה לעניינו.

ב"כ הנאשם טען כי עצם העובדה שהנאשם נורמטיבי אשר איננו מכור לחומרים משני תודעה, לא מאפשרת לו לעבור

תהליך שיקומי.

8. בדבריו האחרונים, מסר **הנאשם** בסיועו של מתורגמן:

"אני מצטער על הטעות שעשיתי, גניבת הרכב."

מתחם העונש ההולם

9. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך

מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

10. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכות הקניין והגנה על רכוש הציבור ופרטיותו - הן של בעלי הרכבים, והן של הציבור הרחב אשר סופג נזקים עקיפים כתוצאה מתופעת גנבות הרכבים המתפשטת דוגמת עליית מחירי פרמיות הביטוח. כן יש לציין בהקשר זה סיכון של מפגש בין הגנב לבין בעל הרכב, העלול להתלקח לכדי אירוע אלימות ופגיעה בערכים מוגנים נוספים, או מפגש עם כוחות המשטרה אשר מתרחש לא אחת במהלך שינוע הרכב למחסום, העלול להסלים אף הוא ולהביא לפגיעה בערכים מוגנים נוספים כגון שמירה על חיי שוטרים ומשתמשי דרך אחרים.

11. בעניין חומרתן של עבירות גניבת רכבים, אשר הפכו זה מכבר "למכת מדינה", יפים דברי בית המשפט העליון בשורת פסקי דין:

כך למשל ר' בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית ואח' נ' מדינת ישראל** (נבו 15.05.2006):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב- 12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראיה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

וברע"פ 9269/17 **ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל** (נבו 15.01.2018):

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו ... יתרה מכך, מעשיו של המבקש היוו סכנה לציבור משתמשי הדרך וכוחות המשטרה, ומלמדים על חוסר יראת החוק."

ובע"פ 2333/13 **באסל סאלם נ' מדינת ישראל** (נבו 03.08.2014):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה ... הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח

מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ע"פ 2333/13 **באסל סאלם נ' מדינת ישראל** (נבו 03.08.2014)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות גניבת רכב ושתי עבירות סיוע לגניבת רכב. הנאשם פעל עם אדם נוסף וכחלק מחבורה, תוך חלוקת תפקידים בין חבריה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם **שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר לכל אירוע גניבה** (סה"כ 4 אירועים) וגזר דינו ל-4 שנות מאסר. ערעורו נדחה.

במסגרת הערעור, בית-המשפט העליון נדרש בין היתר לסוגיית קביעת מתחם זהה הן לעבירה מושלמת והן לסיוע לאותה עבירה. בית-המשפט דחה הערעור ואשר לסוגיית קביעת מתחם לעבירות סיוע, קבע:

"מתחם הענישה שנקבע, הנע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר לכל אחת מארבע העבירות בהן הורשע המערער - הינו הולם לנוכח חומרת העבירה, נסיבותיה ומדיניות הענישה הנהוגה. העובדה כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה אחיד, הן לעבירת הגניבה והן לעבירות הסיוע לגניבה, אכן עלולה לעתים לעורר שאלה. אולם, אין הכרח שמתחם הענישה בגין עבירת סיוע יהא מחצית ממתחם הענישה בגין ביצוע עיקרי של אותה עבירה..."

ב. רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (נבו 14.03.2018)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ניסיון גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, גניבה ואיומים. העבירה לא הושלמה מכיוון שהמתלונן דלק אחרי רכבו, השיגו, ובכך מנע ביצוע גניבתו. בית-משפט השלום אימץ את מתחם העונש ההולם של המאשימה - מתחם **שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר**. נוכח נסיבות מקלות ושיקולי שיקום נגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר (והופעל חודש מאסר מותנה במצטבר). הן הערעור והן בקשת רשות הערעור נדחו.

ג. רע"פ 780/15 **מוצטפא חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (נבו 04.02.2015)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת סיוע לגניבת רכב ונהיגה ללא ביטוח, עת בה שימש כרכב מוביל לרכב הגנוב. נקבע מתחם שהוא "מאסר בפועל למשך חודשים". על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ד. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 66955-03-23 **אבו כף נ' מדינת ישראל** (24.5.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בקשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב וסיוע לזיוף סימני רכב, בכך שהגיע ביחד עם אלמוני, אשר החליף לוחית זיהוי של רכב ונהג ברכב הגנוב, בזמן שהנאשם נסע ברכב ליווי. המתחם שנקבע **נע בין 14 ל-28 חודשי מאסר**. לחובת הנאשם הרשעה אחת ישנה, ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר. בהמשך חזר בו מהערעור לבית-המשפט המחוזי לאחר ששמע הערותיו.

ה. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 1190-03-21 **אלבטיחאת נ' מדינת ישראל** (נבו 5.5.2021)

המערער, צעיר נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירת של קשירת קשר לעשות פשע וגניבת רכב תוך העברתו מהעיר באר שבע אל שטחי הרשות. על המערער נגזרו **10 חודשי מאסר בפועל** לצד רכיבי ענישה נלווים. ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו תוך שקבע:

"הלכה למעשה, בתי משפט מטילים על עבירת גניבת רכב עונשי מאסר בפועל, מאחורי הסורגים, גם כאשר מדובר

בנאשמים צעירים או כאלה שאין להם עבר פלילי".

ו. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31602-02-19 אלגראבעה נ' מדינת ישראל (22.5.2019)

שני המערערים, צעירים בני 19 ו-21 הורשעו בעבירה של גניבת רכב מהעיר באר שבע ובסיוע להתפרצות לרכב וגניבת ארנק מתוכו בהמשכו של אותו לילה, ונדונו **לעונשי מאסר בני 15 ו-13 חודשים**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורם על העונש חרף המלצות שירות המבחן להטיל עליהם צווי של"צ.

ז. ת"פ (שלום ב"ש) 57350-02-23 מדינת ישראל נ' מחדי (נבו 20.2.2024)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בארבעה אישומים: הראשון עד השלישי כללו שלוש עבירות גניבת רכב ועבירת קשירת קשר לפשע יחידה. הרביעי, עניינו עבירת סיוע לגניבת רכב, בכך שתפקידו של הנאשם היה ללוות ולפתוח ציר לרכב הגנוב. **לכל אחד משלושת האירועים הראשונים נקבע מתחם זהה שנע בין 10 ל-22 חודשי מאסר. המתחם לאירוע השלישי (סיוע) נע בין 7 ל-14 חודשי מאסר בפועל**. בהעדר עבר פלילי, גילו הצעיר ושת"פ עם שירות המבחן, נדון הנאשם ל-30 חודשי מאסר.

13. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו היחסי של הנאשם:

בעניינו, הנאשם פעל באופן עצמאי. הנאשם היה זה שהגיע אל הרכב, גנב אותו בדרך שאינה ידועה למאשימה, ושינעו ממקום חניית הרכב אל מחסום "מיתר" בדרכו לרשות הפלסטינית.

הנאשם הוא אם כן היוזם והמוציא לפועל של התוכנית לגניבת הרכב.

יצוין כי בין מועד גניבת הרכב לבין תפיסת הנאשם במחסום "מיתר" חלפו למעלה מ-20 שעות. המדובר בפרק זמן האמור להספיק לאדם נורמטיבי, כדי לעצור ולהתעשת. עם זאת, הנאשם החליט לסיים את אשר החל ושם פעמיו לכיוון הרשות הפלסטינית עם הרכב הגנוב.

שינוע הרכב לעבר המחסום ומעבר דרכו אל שטחי הרשות, מגשים את מטרת הגניבה - "העלמתו" הסופית של הרכב אל "משחטת הרכבים" הקרובה בשטחי הרשות ושליטתו שלילת קבע מבעליו.

אין מדובר במעשה ספונטני על פי טיבו. בחירת רכב "סחיר", התגברות על מערכות ההגנה מהסוג המצוי בכל רכב, ושינועו אל "בעליו החדשים" בשטחי הרש"פ מצריכים תכנון, תיאום ומחשבה מוקדמים.

הסיבות שהביאו לביצוע העבירה:

היות והמשיב שלל בפני שירות המבחן את מעורבותו בביצוע העבירה לא ניתן ללמוד מפיו על הסיבות שהביאו אותו לכדי מעשה זה. ברם, ניסיון החיים והשכל הישר מלמדים כי רצון להפקת רווח כלכלי מהיר הוא העומד בבסיס ביצוע עבירות מתחום זה.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק הפוטנציאלי שלצידה:

לצד גניבות רכבים נזק רכושי משמעותי ונזקים כלכליים ואחרים הנופלים על כתפי בעלי הרכבים עצמם ועל הציבור הרחב בבחינת נזקים עקיפים אך מוחשיים.

רכב הוא על פי רוב הנכס הנייד המשמעותי ביותר אותו מחזיקים האזרחים, וגניבתו הינה "מכה כלכלית" לא פשוטה לבעליו, לא כל שכן "העלמתו" אל תוך שטחי הרשות הפלסטינית. גם אם הרכב מבוטח וחברת הביטוח משפה בסופו של יום את בעל הרכב, נושא בעל הרכב בנטל כספי הכרוך בעליית פרמיית ביטוח עתידית, בתקופה שעד קבלת רכב חלופי וכספי ביטוח, בעלויות של נסיעה בתחבורה חלופית, בפגיעה בפוטנציאל השתכרות בתקופה בה אינו נייד, וזאת לצד עוגמת נפש ופגיעה לא קלה בשגרת חייו (ולעיתים בצרכים חיוניים כגון טיפולים רפואיים מרוחקים) בשבועות שלאחר אירוע הגניבה.

אף הציבור הרחב נושא בנטל כספי בשים לב לעלויות מחירי ביטוח רכב נוכח עליות רציפות בהיקף גניבות הרכבים - שנת 2024 היא דוגמא טובה לכך. כל אזרח שילם (או ישלם) מכיסו פרמיית ביטוח יקרה משמעותית גם בשים לב להתרחבות התופעה העבריינית הקשה של גניבות רכבים מאסיביות והעברתם אל שטחי הרשות.

נזק פוטנציאלי מובהק נוסף כרוך במפגש העבריין עם כוחות משטרה, מפגש המתרחש לא אחת ולעיתים מסלים לא לכדי מרדף מסוכן וסכנת חיים של ממש לשוטרים ולמשתמשי דרך אחרים. ועוד קודם לכן, קיים פוטנציאל מפגש בלתי צפוי עם בעל הרכב, העלול אף הוא להסלים לכדי אירוע אלימות אשר נזק ממשי לצדו.

במהלך נהיגת הרכב הגנוב בשטחי ישראל והעברתו אל שטחי הרשות הפלסטינית דרך המחסום נוטל על עצמו המבצע סיכון של ממש הכרוך במפגש עם כוחות משטרה בדרך אל המחסום ובמפגש עם גורמי אכיפת החוק במחסום עצמו. ובעניין אחרון זה ניתן להבין מדוע חלק לא מבוטל "מהעוסקים במלאכה" הינם צעירים נעדרי עבר פלילי דוגמת הנאשם אשר לרוב יעברו את המחסום עם הרכב הגנוב בהצלחה רבה.

14. בשל האמור, מצאתי לקבוע את מתחם

העונש ההולם כך שינוע בין 10 ל-22 חודשי מאסר.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי: הנאשם נעדרי עבר פלילי.

נטילת אחריות ושיתוף פעולה עם שירות המבחן: הודאת הנאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, יש בה משום הקלה למתלוננים אשר נחסך מהם מעמד העדות בבית-המשפט, ונלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר.

בענייננו, רעיון זה נותר אך בגדר הכלל שמזכיר כי יש חריגים לו. ודוק, לא רק שהנאשם לא הביע בפני שירות המבחן חרטה או הבנה בדבר חומרת העבירה בה הורשע, אלא שהנאשם הכחיש את עצם ביצוע העבירה. הנאשם בחר לספר לשירות המבחן סיפור מעשה שלא רק שלא עולה עם כתב האישום המתוקן בו הודה אלא גם לא עולה עם מבחני השכל הישר - לדבריו, בדרכו אל ביתו, הבחין באדם שנתקע עם שני רכבים, אשר ביקש

ממנו כי יסייע לו בשינוע אחד מהם אל מחסום מיתר. הנאשם עשה כן, לאחר ששאל ובדק " כי הכל תקין וחוקי".

ודוק - להתרשמות שירות המבחן **לא היה כל ספק** בדבר הבנת הנאשם את השיח בשפה העברית.

הנאשם חזר על עצם הודאתו בדיונים שהתקיימו לאחר קבלת התסקיר - הן באמצעות בא כוחו אשר טען כי מקור הכחשתו את ביצוע העבירה כרוך באי ידיעת השפה על בוריה, והן בדבריו האחרונים בבית המשפט במסגרת הביע צער על המעשים באומרו: "אני מצטער על הטעות שעשיתי, גניבת רכב".

המסקנה המתבקשת היא בדבר חוסר לקיחת אחריות מלאה מצד הנאשם הכרוכה בשיח פתוח עם גורם מקצועי, עיבוד הדברים, הבנת חומרת המעשים, והתגייסות לטיפול במידת הצורך.

פגיעת העונש בנאשם: ברי כי עונש של מאסר בפועל בעניינו של נאשם צעיר ונעדר עבר פלילי יהיה פגיעה מסוימת בו. ברם, אין מדובר (במקרה זה) בנאשם בעל צרכים מיוחדים או הסובל מבעיות בריאות או בעל מאפיינים חריגים, המצדיקים מתן משקל לכך **מעבר לזה** הניתן בעניינם של צעירים אחרים נעדרי עבר פלילי.

הרתעת הרבים והרתעת היחיד: גניבת רכבים הפכה זה מכבר ל"מכת מדינה" ודומה כי התופעה הולכת ומתפשטת במיוחד בדרום הארץ בו פועלות מידי יום חברות עבריינים המשנעות רכבים גנובים משטחי ישראל לשטחי הרשות הפלסטינאית עבור רווח כלכלי קל ומידי. אחוז הנתפסים בכף אינו גבוה וככל הנראה הפך הדבר למפעל כלכלי משתלם לכל העוסקים במלאכה מלבד לציבור שומרי החוק ובעלי הרכבים הנושאים בעלויות הישירות והעקיפות של התופעה העבריינית המתמשכת.

עמד על הדברים בית המשפט המחוזי בבאר שבע במסגרת עפ"ג 1190-03-21 **אלבטיחאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו):

"גניבת כלי רכב בישראל לשם העברתם לשטחי הרש"פ, חמורה ומקוממת במיוחד. בדרך כלל מדובר בעבירות מתוכננות ויזומות, המבוצעות על ידי מספר אנשים. לא אחת מדובר ב"הזמנה" מראש של כלי רכב מסוים, הנגנב בישראל ומועבר לשטחי הרש"פ, בין לצורך פירוקו לשם שימוש בחלקיו - שלעיתים חוזרים לישראל כחלק משוק חלקי החילוף, ובין לשם שימוש בו על ידי מזמינו או מכירתו בשוק החופשי במחיר נמוך לאין שעור משווי ישראל. התחקות אחר רכבים גנובים כאלה, או אחר חלקיהם המפורקים, שהגיעו לשטחי הרש"פ, תפיסתם והחזרתם לבעליהם בישראל, הינה משימה מסובכת מאוד, הכרוכה בתשומות גבוהות, וסיכויי הצלחתה קלושים ביותר"

ואך לאחרונה, במסגרת עפ"ג 29484-07-23 **סארי אלקואעין נ' מדינת ישראל** (21.2.24):

"אין צורך לומר כי הפיתוי להשגת רווח כספי משמעותי, קלות הביצוע והנזקים הנגרמים בעטין של עבירות אלו במעגלים רחבים, מחייבים ענישה משמעותית שיהיה בה כדי להלום את חומרת המעשים וכדי להרתיע"

סבורני כי על ענישת גנבי הרכב לשקף את הצורך בהרתעת הרבים מלהצטרף למעגל פשיעה זה.

ודוק, ולמרבה הצער והקושי שבגזירת דינם, צעירים נעדרי עבר פלילי רבים מעורבים בעבירות דומות ועניינם בא לא אחת בפני בית משפט זה.

הנאשם, בדומה לחלק בלתי מבוטל "מהעוסקים במלאכה" כאמור, הינו צעיר נעדר עבר פלילי, אך דומה כי גם משום כך קיים צורך הרתעתי אשר יהיה בו לקעקע "הנחת עבודה" בדבר ענישה מקלה במקרי תפיסה וסיכול ולהרתיע אחרים

השוקלים להצטרף למיזמים דומים.

בשקלול מכלול הנסיבות, תוך מתן משקל בכורה להודאת הנאשם על היבטיה החיוביים, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם שנקבע בעניינו, אם כי נוכח שיקולי הרתעה, והעדר לקיחת אחריות בשירות המבחן לא בתחיתו.

סוף דבר

16.

נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ה. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, אשר תופעל אם יעבור הנאשם עבירה של גניבת רכב בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ו. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.8.24 ובהמשך כל 01 לחודש שלאחריו. **המאשימה תמסור פרטי מתלונן במזכירות בימ"ש בתוך 14 ימים.**

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת.**
- **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.**
- **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)**

עמוד 8

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ד, 19 מאי 2024, במעמד הצדדים.